

Al wat liefde, al wat goedheid is, ligt in dat éne
woord : MOEDER.

VROOM AANDENKEN AAN

MEVROUW

EMMA, MARIE GUNST

weduwe van de Heer

HIPPOLIET VEKEMAN

geboren te Klerken, op 31 oktober 1896 en god-
vruchtig overleden te St.-Martens-Lierde, op
13 maart 1982, gesterkt met het H. Oliesel
in extremis.

De families **GUNST, DE WULF,**
VEKEMAN en **DE BOE,**

danken U van harte
voor de blijken van genegenheid.

Begraaf. **RAOUL**, Markt, Brakel. Tel. (055) 42 24 49

Vier jaar verbleef moeder en grootmoeder in ons midden en met de dag groeide de eerbied voor haar die dagen kende van lijden en verzwakking maar telkens weer gelovend en betrouwend op de Goddelijke Voorzienigheid en steunend op de deugddoende hulpvaardigheid van ieder huisgenoot verder gelukkige dagen mocht genieten.

De rijke ervaring van wel en wee liet haar, van op een zekere afstand, maar met een diepe gevoeligheid hoogten en laagten van het huiselijk leven beleven... vooral de toekomstplannen van haar zó geliefde kleinkinderen, waarvoor ze in stilte bad en waarop ze zich zó met hart en ziel voorbereidde.

Maar almeteens... woorden van afscheid... die nooit meer uit het geheugen zullen verdwijnen en als een testament van vreugde, door alle tranen heen... onafscheidbaar met ons zullen meegaan, over de grenzen van de dood heen. Want wie heeft er ooit spijt van gekregen voor moeder al het mogelijke gedaan te hebben? Wie Gode geeft wat Hem toekomt gaat als vanzelf de naaste... Vader en Moeder... geven wat hen toekomt en hier volgt een beloning die de wereld niet geven kan maar die onze afgestorvenen ons nalaten door hun blijvende voorspraak bij de Heer.

Duurbare kinderen, kleinkinderen, familieleden en buurtmensen, kon ik nu de laatste jaren hier niet meer de lasten vergoeden, die ik u aan deed, ik zal blijvend dankbaar voor U ten beste spreken bij de Heer, die mij geroepen heeft tot een blijvend samenzijn met onze familieleden die ons reeds waren voorgegaan.

Ten paradijze geleiden haar de engelen.